

И все напред...

Г-жо Атанасова, Вие сте директор на Езикова гимназия „Петко Яворов“ от 01.08.2011 година. Училище сте в това училище. Какво е новото в нашата Гимназия?

Новото, в сравнение с годините, в които нямаше компютри, интернет, GSM, кабелна телевизия? Имаше два телевизионни канала – първи и втори. Имаше режим на тока, което не беше извинение да се появяваш в училище без домашно. Имаше униформи. Всеки ден. Сутрин се събирахме в училищния двор и под звуците на музика правехме утринна водрина, след което под строй влизашме по класове в училище, под зоркия поглед на дежурните ученици и учители. Пези, които дръзнеха да се появят без бележник, емблема или с „неподходяща прическа“, бяха връщани. По време на часовете цареше ред и дисциплина, а през междучасията училищният двор се изгългаваше с ученици, играещи на волейбол, народна топка, ластик... И да - и тогава имаше пушеци ученици, 10 - 15 човека, които се криеха в един строеж до училище.

Учителите бяха изключително строги и вискателни, отнасяхме се към тях с респект, защото така бяхме възпитани, доверявахме им се безрезервно, а родителите ни винаги бяха на тяхна страна. Никога не обвинявахме за грешките си - знаехме, че ние сме отговорни за постъпките си и бяхме готови да отговаряме за последствията. Знаехме, че има правила и те трябва да бъдат спазвани.

Обичахме да сме заедно. **И най-важното - бяхме горди, че сме възпитаници на Езикова гимназия,** знаехме, че където и да сме, каквото и да правим и говорим, ние представяме училището си и не го забравяме. Както разбирате, много неща са се променили. Шова, което обаче ние нямаше, са невероятните възможности за реализация, които днес имате като възпитаници на Езикова гимназия. Шова, което ми е трудно да си обясня, е, защо не се възползвате от тях, защо не оценявате факта, че можете да разчитате на изключително добре подготвени и отдадени на работата си преподаватели и да получавате

образование, за което връстниците ви в Европа трябва да плащат?

Кре е най-трудно: да сте ученик, учител, директор или родител? Защо?

Без никакво колебание казвам - родител. В момента, в който станеш родител, животът ти се променя необратимо и се впускаш в това приключение за цял живот. Няма почивни дни, няма дори междучасие. А най-страшното е, че грешките, които правиш, рефлектират върху тези, които обичаш най-много – децата.

Знам, че сега ви се струва, че няма нищо по-трудно от това да сте ученици, но то е само защото не знаете с какво ще се сблъскате, когато напуснете училище. Много от вас ще осъзнават, че това са били най-хубавите години от живота ви,

така че – наслаждавайте им се и не бързайте да станете част от света на възрастните.

Колкото до работата ми като учител, никога не ме е затруднявала - и не защото е лесно да работиш с тийнейджъри, да спечелиш уважението им, да не спиращи да учиш - с ученици като вас не може да си позволиш да импровизираш, а защото има много други неща, които компенсират всички тревоги и ерици, неща, истински значими - като радостта, която съм изпитвала при всеки успех на мой ученик, фактът, че ни се доверяват, когато вземате едни от най-важните си решения в живота, ако прибавим към това и връзката, която запазваме дори когато напуснете училище - мисля, че разбирате защо за мен не е трудно да съм учител.

Като директор безспорно е от полза, ако си минал през всички

това и можеш да се поставиш на мястото на ученици, учители и родители, да си съпричастен с проблемите им, да разбираш очакванията, желанията, недоволството им или да споделиш ентузиазма им. Просто започваш да виждаш нещата от различен ъгъл, но е далеч по-лесно, когато останалите гледни точки са ти познати.

Мислите ли, че ЕГ „Петко Яворов“ може отново да стане училище, което предлага разнообразни езици и привлича много млади хора?

Въпросът с разнообразието на езиците, които Гимназията предлага или по-скоро спря да предлага е болезнена за мен тема, защото като преподавател по френски език винаги съм била пряко засегната от решенията, които се вземат по отношение на езиците в нашето училище. Три наличието на подготвени кадри, доказали се години наред от откриването на ЕГ до днес, с успехите и реализацията на учениците си - нещо, което не бива да се приема като даденост, защото учителите по чужди езици са най-мобилни и търсени в по-големите градове, където има сериозен недостиг на кадри, да не забравяме, че лесно биха се адаптирали и в чужбина - най-логично за мен е да се изучават най-разпространените в Европа езици - нещо, в което учениците и родителите в големите градове на България няма нужда да бъдат убеждавани, и те не само избират да учат английски, немски, френски, испански език, но и отдавна са осъзнали необходимостта да се владее повече от един или два чужди езици, както и фактът, че това може да стане само в една езикова гимназия.

Смятам, че със закриването на френски, испански и руски език, ЕГ загуби своя облик, а седмoclасниците и родителите им се лишиха от правото си на избор. Смятам, че

трябва всички заедно да положим усилия,

за да стане ЕГ отново гимназията, такава каквато всички ние заслужаваме да имаме.

А относно намалелия брой ученици, желаещи да продължат образованието си в нашата Гимназия, смятате ли, че силистренският пазар ще задъ-

Изречено:

Езикова гимназия в Европа

Европа?

Континентът?! Не е!

Европа е свобода, възможности, широко отворени врати. Един свят, в който за всеки има място, където дори и аз имам право на глас. Общност, пълна с културни, грамотни, говорещи по няколко езика хора, помагачи на ближния, подкрепящи слабите...

Ами тогава ние в Европа ли сме? Не, не в континента, подслонявал милиони хора топло много хилядолетия, а Европа - Съюза, на който всяка

страна мечтае да е членка, но не само на хартия, а наистина.

Да. Защото нали това гласи мотото: „Обединени в многообразието“. И въпреки че ние сме само една малка прашина в пустинята, също сме част от нея. И можем... не, трябва да се чувстваме горди, че сме европейци.

И затова всяка сутрин трябва да прекриваме прага на училище с усмивка, защото сме станали част и от една Езикова гимназия в Европа.

Деси, XI б клас

НА УЧЕНИКАТЕ ОТ ЕЗИКОВА ГИМНАЗИЯ „ПЕТКО ЯВОРОВ“, С ПОЖЕЛАНИЕ ЕДИН ДЕН НЕКОИ ОТ ВАС ДА БИЕ МОЯ РЕКОРДА НА НАЙ-МЛАДА ЕВРОДЕПУТАТ!

Брюксел
06.10.2011г.

ржк ЕГ?

Аз ще ви отговоря с въпрос - смятате ли, че Гимназията с най-високи резултати на матурите в областта трябва да се бори за място на силистренския пазар? Училище, предлагащо качествено образование и възможност за пълноценна реализация на възпитаниците си, трябва ли да е изправено пред подобен проблем?

Трябва ли

високата успеваемост и реализацията на учениците ни

да остават незабелязани? Докога фактът, че в ЕГ се учи и се пишат закъснения и отсъствия

ще се счита за недостатък? Защо, когато приоритет в национален мащаб е изучаването на чужди езици, в Силистра все още се налага да се убеждаваме в необходимостта да сме знаещи, можещи и конкурентноспособни?

Избирайки училище, най-логичният въпрос, който трябва да си зададе един седмoclасник, е: „Какви перспективи ми предлага това училище?“. Аз не мога да приема, че основният мотив на голям процент седмoclасници при избора на училище е „Щам е по-лесно“ и най-лошото е, че родителите ги подкрепят. По-лесният път не винаги е правилният.

Продължава на стр. 2

И все напред...

Продължава от стр. 1

Как изглежда ЕТ в мечтите Ви?

При изпращането на випуск 2011, пет паралелки напуснаха училище, сред тях бяха последните, изучаваха испански език, и предпоследните, изучаваха френски - двата езика, постигнаха най-високи резултати на матурите, няколко поредни години. На откриването на учебната година приехме две паралелки. Знаете ли какво виждах докато траеше тържествената част по откриването на новата учебна година - празните очертания от незаемите места.

ЕТ в мечтите ми? Сега разбирам как се чувстват учениците ми, когато им давам за домашно съчинение на тема: "Какво е за мен идеалното училище?".

Тълно с ученици - такива като вас, знаещи какво искат, приемащи предизвикателствата, решени да управляват живота си и избрали нашата Гимназия с тълното съзнание, че тя ще им даде най-важното - свободата да избират.

Училище, изпълнено с живот.

Място, където учениците ни ще могат освен да учат, да развият талантите си, да се забавляват, да имат

условия да си почиват или просто да прекъсват известно време заедно. Училище, където родителите ще идват не само за поредната родителска среща, а с желание да са част от училищния живот, с желание да ни съдействат и да бъдат наши партньори. Училище, в което ще влизат млади хора с желание да преподават, в най-добрия случай това може да са наши възпитаници.

Относно материално-техническата база мога много да говоря, но ще кажа само, че в мечтите ми тя няма нищо общо с това, с което разполагаме в момента и с това, което заслужаваме да имаме. За да предложим условия за качествен учебен процес, такива, каквито повечето от нас сме виждали

в други страни на Европа, ще трябва да се научим да търсим съдействието на родителите, институциите, общината. Когато обсъждаме нови идеи, да кажем: "Защо не?", вместо познатата на всички реплика: "Това няма да стане, защото..."

ЕТ в мечтите ми? Както е казал Оскар Уайлд: „Училището трябва да бъде най-привлекателното място във всеки град и село - толкова привлекателно, че непослушните деца да бъдат наказвани със забрана да ходят там следващия ден." Искам ЕТ да бъде такава място.

С директорката разговаря
Вяра от XI б клас

ДУНАВЪТ НИ СВЪРЗВА

В организираната от няколко немски институции (Външно министерство, Гьоте - институт, PAD, DAAD, ZfA и PASCH) интернационален двугодишен проект взеха участие трима единадесетокласници от DSD-групата с немски език в ЕТ „Пейо Яворов“. Своята работа по проекта си „Биосферен резерват Сребърна“ Вяра Добрева, Силвия Иванова и Диан Димитров започнаха миналата учебна година под ръководството на учителката си г-жа Нели Димитрова и със съдействието на старши асистент г-жа Веселка Цавкова. Техният проект заедно с проектите на още 13 училища от различни страни бе одобрен от предложените 50 проекта и те ще продължат своята работа, но този път съвместно с младежи от Румъния и Унгария. Учениците и г-жа Нели Георгиева взеха участие в първи етап на този международен проект, където отделните проекти бяха обединени в 4 големи групи: Обичаи, Миграция, Екология и Археология, занимаващи се тематично с различни особености на Дунавския регион и неговото население. В големия проект „Дунавът ни свързва“ участват ученици от България, Украйна, Молдова, Румъния, Сърбия, Унгария, Хърватска, Словакия и Германия. Първият етап се проведе в Обермархтал, Германия, където се състоя презентацията на отделните проекти. Учениците и техните ръководители се запознаха лично и начертах следващите цели и етапи. Втората им среща се предвижда да бъде през 2012 г. в Белград, Сърбия.

Сиси, XI б клас

Между хевиметъла и фолклора...

Може би там някъде са способностите да мислиш оригинално, нестандартно, отличните знания и волята да имаш свой стил и почерк при представянето на света. Това доказа ученикът Диан Димитров от 11.б клас на Езикова гимназия „П.Яворов“ – гр. Силистра. На организираната през учебната 2010/2011 г. олимпиада по немски език от посолството на Германия той спечели със своя проект „Хевиметъл и фолклорна музика“ една от най-престижните награди в това национално състезание – стипендия за четириседмичен престой в Германия, пребивавайки две седмици от тях в немско семейство. На стипендиантите бе предложена възможността да посетят

провинциите Северна Вестфалия, Райнланд Пфалц, Берлин, Бранденбург и Бавария и да се запознаят с културата и забележителностите на градовете - Бон, Кьолн, Нойщадт, Хайделберг, Страсбург, Майнц, Берлин, Потсдам и Мюнхен. Диан Димитров обогати и значително подобри не само немския си език, но и преживя незабравими случки и събития, които, както сам той определя: „Това засега са най-хубавите моменти в моя живот“. Участието на учениците с немски език в тази олимпиада е ежегодно, а печеленето на награди – традиционно. Пожелаваме и на тазгодишните участници да продължат добрата традиция.

Вяра, XI б клас

ФАКТИ! ФАКТИ! ФАКТИ!

В продължение на два месеца над 40 ученици от Езикова гимназия бяха в различни страни от Европейския съюз във връзка със спечелени проекти и награди.

Най-често посещавани страни са *Белгия, Германия и Австрия.*

През месец април 2012 г. група ученици ще бъдат на междуучилищен обмен в Лондон, Англия.

Малките хора в големия град

Ключът към едно невероятно пътуване е не само мястото, на което отиваш, а и хората, на които ще посветиш своето време там. По повод на това, стойки на терасата последната вечер от нашето пътуване и съзерцавайки ярките светлини и динамиката в Брюксел, решихме да ви покажем колко много трябва да ни завиждаме – благородно, разбира се. Няма да крием, че пътят до тук изпиваше малко по малко доброто ни настроение, докато пред полузатворените ни очи не се показва жаркото слънце, осветяващо ни пътя към новия ден в големия град.

Пропускаме формалностите около настаняването ни в хотела и разминаването ни с банята, за която всички копнееха, и ви отвеждаме право в метрото. Тук не се чувстваш по-специален, а по-скоро като малка частица, придаваща още по-разнообразен вид на цветния пъзел. Пренебрегваш умората си, отваряш очите на четири и активираш бързите си рефлексии, ако не искаш разходката ти до „Мини Европа“ да се превърне в разходка до най-близката болница. Ето ви едно златно правило: „Масивната машина не се движи за теб, а

въпреки теб!“.

Предизвикателно или по-скоро невъзможно ви звучи да обиколиш света за един час? Е, както и да си го представяте, за нас беше лесна работа! Доказателство за това са многобройните снимки пред всяка забележителност, за която можете да се сетите.

Забавно е да пиеш чай си пред Биг Бен, но по-романтично е след минута да можеш да похапваш всеизвестните френски кроасани пред Айфеловата кула. Скокът до България ни зареди с още повече усмивки и повдигна самочувствието ни. Точно от това имахме нужда. Сякаш не можеше да стане по-добре, докато не прекрочихме праговете на приветливите ни стаи. А почакайте да видите само снимките, които направихме моментално. Чисти и спретнати, забравихме умората си и покорихме нощта в бляскавия Брюксел.

Централният площад беше мястото, което ни завладя. Енергията и величието му ни караха да се чувстваме толкова малки и горди, че в момента сме част от обстановката. На място като това думите са ненужни, способен си само да се взираш в невероятната архитектура и да немееш. Магически завладяващо е!

Колкото повече улици обиколихме, толкова по-очевидна ставаше мистерията, забулила този град. Светлините, силните вкусни аромати и приветливите погледи ни посрещаша зад всеки ъгъл. Естествено, няма да забравим да споменем удовлетворението, което изпитахме от факта, че сме от Езикова гимназия, защото в противен случай нямаше да можем да обиколим всички тези магазини, които неусетно изпразниха джобовете ни.

12 часа по-късно се събудихме в големите си меки легла с широки усмивки на лицата си. Ден втори

в Брюксел започна с обилна, здравословна закуска, силен вятър и много непостоянни валежи. Въпреки мрачното време, атмосферата в града не ни позволяваше да униваме, както и разходката, която си направихме в много от магазините на ветровития град. За да повдигнем още повече доброто настроение, се подложихме на шоколадова терапия. Престоят ни в малката уютна къщурка, изпълнена с невероятни сладости, повдигна още повече духа ни и ясно ни показа, че дегустацията е едно от хобитата, което задължително трябва да поместим в списъка си. Погледихме сетивата си с отбрани шоколадови изделия, а разсеяните ни погледи копнееха за още и още. След тази кратка пауза във времето се върнахме към реалността, посрещнати от притеснението за посещението в Европарламента. Още с влизането си, бяхме докоснати от изисканата атмосфера. Разнообразните брошурки, снимките и лъчезарния Димитър Стоянов на фона на Пленарната зала, повдигнаха интереса ни и събуди патриотични чувства у нас.

Пламенната реч и презентацията, която ни запозна с тънкостите на професията му, ни накара да се почувстваме като част от нещо голямо. Усетихме единството, прогреса и борбения дух на родината си. Пътуването ни ще остави диря в спомените ни с позитивността, с която ни зареди, с информацията, която научихме, красивите места, които посетихме и всичко това, придружено от прилива на емоции, с които бяхме заразявани всеки миг. Брюксел е град на различни хора, различни интереси и всичко това уравнивено от хармония и спокойствие.

Говорейки за различни хора... точно пред погледите ни симпатичен китаец, оправящ леглото си, ни подсказва, че е време за сън. С пожелание за лека нощ отпиваме глътки капучино, докато вие четете тези редове.

Поздрави от привлекателното фоайе на Izan Avenue Hotel.

**Михаела Михайлова и
Глория Георгиева
от XI а клас**

Споделено от евродепутата...

Ето какво сподели г-н Димитър Стоянов – депутат в Европарламента в Брюксел на 06.10.2011г. с екипа на вестник „Елит“:

С какво помните дядо си Радой Ралин?

Никога няма да забравя една случка от моя живот. Като малък съм се заиграл в геймзала и не съм се прибрал

навреме у дома. Дядо ми, съсед на тогавашния Министър на вътрешните работи, разтревожен, споделил това. Двамата разпънали картата на София и следят докладите на трите мобилизирани патрулки, които търсят изгубено момче. Когато мама ме намери и прибра у дома, всички много се изненадаха. За наказание дядо ми купи електронна

игра за възрастни.

Опишете ни ежедневието на един евродепутат.

Общо взето няма голямо разнообразие. От квартирата в Европарламента и от Европарламента в квартирата. Аз съм дошъл да работя тук.

Какво според вас трябва да се промени в българското училище?

Не е правилно възнаграждението на учителя да се определя от резултатите на учениците му. Това не е обективна оценка за неговия труд, защото учителят не може да задължи никого да си учи уроците. Грешка в българското образование е политиката на Делегирания бюджет, който определя бюджета на училището според учениците в него. Това поставя училищата в неравностойна конкуренция от гледна точка на качеството на образование. За да привлечат ученици, се понижават изискванията на учителите и учениците отиват там, където се изкарва по-лесно, но това понижавя качеството на образование. А в училищата с високи крите-

рии има недостиг на ученици и те трудно се издържат. Трябва да се потърси някакъв чуждестранен пример в това отношение. Училищното образование е много по-важно от университетското образование, защото не трябва да забравяме, че доста хора не завършват висше образование. Основното развитие на човешкия ресурс е в училищното образование и на него трябва да се набляга повече. Лично Министърът на образованието, младежта и науката ми сподели, че първо ще завърши започнатите промени във висшето образование, а след това ще започнат реформите в училищното образование.

С какво Ви впечатли нашият вестник „Елит“?

По принцип няма много училища в България, в които се издава вестник. Това, че въобще има вестник в училището показва, че във вашето училище има доста будни млади хора, които показват гражданско отношение и поведение. Европа има нужда точно от такива хора.

Ресмие от XI б клас

ДУНАВ В МОИТЕ МЕЧТИ

Какво е „Дунав в моите мечти“ ?

- „Дунав в моите мечти“ е темата на един конкурс за есе или рисунка, който се проведе през месец юни. Там аз спечелих първата награда за есе, която беше пътуване до Брюксел и посещение на Европейския парламент.

Колко време беше в

Брюксел ?

- Два дни бях там.

Имаше ли други от Силистра ?

- От Силистра нашата група беше от 7 човека .

С кого по-точно беше там?

- Аз, майка ми, друго момиче, което спечели конкурса с рисунка, и от представители на мла-

дежката организация на ГЕРБ.

Видя ли някоя известна личност в Европарламента?

- Известна личност, ако не броим евродепутатите, не видях .

Какво видя в Брюксел и какво най-много те впечатли ?

- Видях много красиви неща, но не успях да видя пикаещото момченце, което е един от символите на Брюксел. Впечатлих се най - много от музея Мини-европа, заради уникално направените макети на забележителности от целия Европейски съюз.

На какъв език говори там?

- На английски, въпреки че не всички ме разбираха... или поне се правеха, че ме разбират. Все пак там официалният език е френски.

С Лаура от X б разговаря Грета от XI б клас

Благотворителност и мечти

Здравейте! Вие сте ръководители на групата от английски деца, които са на обмен при ученици от ЕГ „Пейо Яворов“ за една седмица. Каква е целта на посещението ви?

Г-н Адамсън: Ние искаме ученици ни да придобият уникален опит, опознавайки друга култура и живеейки при семейства, различни до голяма степен от техните.

Г-жа Мечкова: Като българка, чрез този проект аз искам да докажа, че нашата държава не е място, където хората не се грижат за децата си, че ситуацията, която беше в Могилано, не е характерна за всички жители на страната. Учениците, които вземат участие в този проект, работят по специална програма в училище, чиито основни идеи са креативност, действие и служба. През последните 2 години те са работили по различни проекти над 150 часа, като това е второто им посещение в България и се усеща истински интерес.

А всъщност колко е голяма групата ви и на каква възраст са учениците?

Г-н Адамсън: Групата ни се състои от 13 ученика на възраст от 15 до 17 години с двама ръководители.

Чия беше инициативата за този проект?

Г-н Адамсън: Ами първоначално идеята ни беше да посетим децата от дома за сираци „Димчо Дебелянов“, а като се свързахме с г-жа Веселка Кръстева, тя предложи да работим съвместно с училището и така проектът ни се разшири.

С какво се занимавате вие и учениците ви от пристигането ви в Силистра досега?

Г-н Адамсън: Изпълняваме целите на посещението си: работихме в дома и боядисахме оградата му, както и посетихме Езикова гимназия и така се запознахме с българското училище. Открихме, че учениците тук са изключително приятелски настроени, много добронамерени и по този начин дават един много позитивен облик на българската младеж.

Какви са впечатленията ви от нашето училище?

Г-жа Мечкова: Ами аз съм учила и преподавала в българско училище, така че не е много честно да говоря за това. Според мен ЕГ е пример за типичното българско училище, но, както всички останали, и то има да извърви още много път, за да достигне нивото на английските. Но за да стане това, са нужни много пари, каквито в България няма.

Бихте ли реализирали отново проект с ЕГ и каква би била причината да го направите?

Г-н Адамсън: Да, защото е полезно и за двете страни. Учениците придобиват опит, опознават нови култури, обичаи и искрено се надявам, че когато учениците от ЕГ дойдат в Лондон през месец април, 2012 година и видят нашето училище, ще бъдат толкова доволни, колкото сме ние сега, а защо не и повече.

Г-жа Мечкова: Да, бихме реализирали и друг проект с вас, но аз не смятам, че броят им е толкова важен, колкото качеството, и наистина е страотно, когато и двете страни могат да се възползват от предоставената възможност.

Какво ще пожелаете на нашите учители и съученици?

Г-н Адамсън: Да имат същите възможности като нас!

Г-жа Мечкова: На учителите ви искам да пожелая да имат същото вдъхновение като това, което аз получавам от учениците си, и да работят за такова училище, за каквото работя аз. А на учениците пожелаявам да имат възможността да придобиват същия опит като учениците във Великобритания.

Вяра, XI б клас – участник в обмена на учениците от Англия, ACS Hillington, Лондон

Езикова гимназия - най-хубавите години

Ники, ти си бивш възпитаник на Езикова гимназия. С какво точно се занимаваш сега?

Работя като правен сътрудник на г-н Димитър Стоянов, който е член на Европейския парламент. Като такава приемам и разглеждам жалби от всички граждани, които го търсят за помощ, и същевременно подпомагам работата му като евродепутат.

Как успя само за три години да постигнеш толкова много?

Идеята да започна да работя при Димитър Стоянов дойде много спонтанно, имах много малко време да реша. В крайна сметка започнах работа при него, защото прецених, че ще ми е полезно, че задълженията ми ще са много приятни и реших да рискувам още като второкурсничка да започна да работя и да уча едновременно. А за три години не съм постигнала чак толкова много, т.е. не съм постигнала всичко, което искам, но все пак това, което съм направила досега, се дължи на много труд, постоянство и желание най-вече, защото трябва наистина да искаш да правиш това, с което се занимаваш, за да се получава добре.

Кое е първото нещо, което ти хрумва, като чуеш Езикова гимназия?

Най-хубавите години от живота ми досега – това е първото, което ми хрумва.

Научих много и имам много добри приятели от Гимназията - г-жа Ванушка Димитрова, моята бивша класна, старите ми съученици, учителите по немски език...

Най-хубавият ти училищен спомен е...?

Най-хубавият ми училищен спомен е, когато в 12-ти клас на бала в заведението, където бяхме, класът ми подари малка сова, чудесен сувенир, и пред всички ми я връчиха, като казаха, че за тях аз съм Совата. И аз бях много щастлива, защото това бе най-голямото признание, което съм получила в Гимназията.

Какво ти даде и какво ти взе ЕГ?

Ами нищо не ми е взела... Всъщност за пет години успя да ми вземе по-лошите навици, типично тийнейджър-

ските, и ме направи с едно по-сериозно отношение към нещата, по-отговорно. Даде ми знания, предимно по немски език и по литература. Даде ми и старт в това, което искам да правя откънататък, защото това бяха първите години на сериозно поведение, на отговорност към това, което правиш. И тези първи стъпки ги направих именно там – в моята Езикова гимназия.

Опиши класната си с пет думи!

Тя е много добър, интелигентен и възискателен човек, но пък и е изключително коректна и е много добър приятел – може би най-добрия приятел, когото човек може да има.

Какво според теб трябва да се промени в българското училище?

Според мен трябва да дава комплексно и по-практически ориентирано образование. За себе си мога да кажа, че съм получила много добра подготовка по едни предмети и на доста по-ниско ниво по други. Практическо знание дават някои учители – г-жа Димитрова, г-жа Нели Георгиева, г-жа Малина Станишева и други (не ми се сърдете). Нещата, които съм научила от тях, като методика на учене и система на четене и интерпретация на текста, ползвам и днес.

Вяра, XI б клас

Може би повечето от вас не знаят, но в края на миналата учебна година Виктория Вардани от 9 в клас и г-жа Кета Денева поеха инициативата да основат отново Съвет на учениците. Днес той съществува и е в състав:

Председател - Тихомир Тодоров от 12б, заместник-председател - Виктория Вардани, касиер - Яница Костадинова от 10в и един представител от всеки клас.

Целта на съвета е да направи училището ни по-приятно, да осъществява инициативи от всеки клас, а понякога и отделни ученици и да разработи проекта „Ние сме глът на училището“, защото е ясно на всички, че учениците на Езикова гимназия са винаги активни, пълни с идеи и желание за подобрения и Съветът е най-добрата алтернатива за осъществяването на всички идеи и предложения.

„Всеки, допринесъл за имиджа на училището залужава да бъде отличен, но може би до някаква степен дава и стимул, защото когато се разгласяват събитията и инициативите във всеки се поддържа желание за участие.“ споделя Виктория Вардани.

В заключение смятам, че всеки би могъл да се възползва от свободата за изява, която дава Съветът и ако имаш талант или нови идеи, които искаш да споделиш, обърни се към него. Бъди сигурен, че ще бъдеш чул и ще ти бъде предоставено желаното поле за изява.

Радина, IX б клас

ЕДНО ВДЪХНОВЕНИЕ... ФОТОГРАФИЯТА

„Не правим снимката просто с фотоапарата; влагаме в нея книгите, които сме чели, филмите, които сме гледали, музиката, която сме слушали, хората, които сме обичали.“

Ансел Адамс, американски фотограф

Фотографията, уважаеми читатели, е „рисуване със светлина“. Фотографията е силата да показваш на хората света, който не виждат. Предлагам ви заедно да се потопим в света на това изкуство, поглеждайки през „обектива“ на двама млади и амбициозни фотографи, с които имах възможността да се срещна и да проведа интервю – Ася и Ани от 12 Б клас.

Ася, искам да те попитам как се открихте с Ани?

Не съм я познавала преди да дойде в нашия клас. Само съм разглеждала нейни снимки в различни сайтове. След като се измести в нашия клас, веднъж се появи с фотоапарата си и аз проявих интерес.

Защо избра да се занимаваш точно с фотография?

Всички обичат да се снимат, но аз започнах да имам по-различно виждане за самата фотография и тогава разбрах, че именно в това поприще искам да се изявявам.

Какво е фотографията за теб?

Начин да покажа себе си по един различен начин. Не с думи, а с една снимка, с един момент.

Според теб, какво дава фотографията на хората?

Усмивки, плач. Емоция.

С какво можеш да сравниш фотографията?

Един единствен запечатан момент, а може да въздейства толкова много. Аз друго подобно нещо не знам.

Кой е любимият ти вид фотография?

Портретната фотография. Мисля, че най-хубаво е да снимаш човека. Да погледнеш в нечи очи на снимка е много по-завладяващо. Можеш да покажеш много повече.

Миналата учебна година – на 27.07.11 г., имахте изложба в РБ „Партений Павлович“. Разкажете ни повече за нея.

Особено от началото емоцията беше голяма. Никой не знаеше какви снимки ще включи и бяхме в пълен шок. Аз лично бях в голяма паника. Дори в последния момент реших да включа и свои автопортрети. Изложбата беше шанс да покажем развитието си.

С Анна Боева и Александрина Славова разговаряха нашите стажант-репортери **Кристина и Румина, IX б клас:**

От колко време се занимавате с фотография?

Алекс: От около две години.

Ани: Също от толкова.

Как се запалихте?

Алекс: В училище имахме европейски проект “Моят свят в снимки” и участвах в организираното обучение по фотография. Видях много художествени снимки, започнах аз самата да снимам и това ми хареса.

Ани: И аз така, но на мен ми купиха и фотоапарат и просто започнах да наблюдавам света през обектива.

Имате ли участия в състезания?

Ани: Участвала съм в два конкурса в България и един в Македония.

Спечелихте ли награди?

Ани: Имам специална награда от конкурса в Македония.

Как се зароди идеята за клуба?

Един от клубовете в ЕГ „Пейо Яворов“, които започват от тази година, е за фотография. Вие ще го водите. Какви са идеите ви?

Имаме идеи, но преди това ще се допитаме до хората, защото искаме да правим това, от което всеки ще извлече полза и ще му се наслаждава.

Кое е различното, което виждате през вашата обектив?

Вие виждате всичко вкупом, един хаос от обекти. Фотографът си подбира един обект от този хаос, пресъздава по свой начин и така го виждат и другите и чак тогава си дават сметка, че този един заснет елемент от цялото всъщност съществува.

Алекс: Това беше инициатива на училището, в която се включихме с желание. Ние сме дванадесетокласнички и това е последната ни възможност да се изявим.

Изпратихте в редакцията ни много интересна снимка на козел. Разкажете ни историята ѝ?

Алекс: Бях на море с приятели в Шабла. Веднъж се разхождахме и на скалите видях един козел, който стоеше неподвижно. Бях впечатлена и си представих, че той търси нещо... Съчетанието козел - скали - море ми се стори странно романтично.

Браво!

• **БРАВО** на Иван Иванов от 12 б клас, спечелил стипендия в област „История“ от „1000 стипендии“!

• **БРАВО** на класиралите се на математическото състезание „Черноризец Храбър“, проведено на 01.11.2011 година! Това са: Димитър Плугаров 8б клас – 3 място, Калина Георгиева 9а клас заела 2 място и Делян Костов 10в клас – 3 място! Браво и на г-жа Н. Иванова, г-жа Ив. Петкова, г-жа К. Денева!

• **БРАВО** на Симона Великова от 8б клас, заела първо място в конкурса за разказ „Духът на българина“, bravo на Валентина Енева, VIII а – III м за разказ! Bravo и на г-жа Ваня Игнатова!

• **БРАВО** и на Михаела Михайлова, спечелила II награда за есе в Националния конкурс „Духът на българина“! Bravo на г-жа Ванушка Димитрова!

• **БРАВО** на футболния отбор на Езикова гимназия за прекрасната игра и поредната победа! На 2 ноември момчетата победиха във финалния мач на училищното футболно първенство срещу отбора на ПГМТ „Владимир Комаров“.

• **БРАВО** и на Ани Ивануска! Тя участва в конкурса за млади таланти на Поли Генова. Всички могат да гласуват в сайта на Макдоналдс, както и в групата на ЕГ във Фейсбук.

съветвали бъдещите ни фотографи?

Не зарязвайте идеите си. Показвайте, че сте различни. В това е красивото. Апаратът няма значение, важно е първо да имаш сърце и виждане. Светът има нужда от нас.

Не ни остава нищо друго освен да хванем фотоапаратите си и да започнем да снимаме, защото на света има толкова много места и моменти, които са наредени и само чакат да бъдат заснети. Защо да не сме ние тези, които ще ги заснемат!

Интервюто подготви:
Тихомир Тодоров от XII б клас

Димитър, XI а клас

Бавно приближават празниците. Виждаме вече първите сложени украси, които ни подсещат, че любимият празник на децата е почти пред нашата врата, чакайки да влезе с куп сладкиши, закачливи песни и подаръци. В духа на Коледа, нашата Гимназия ще извърши благородно дело за децата от дома в село Малък Преславец. Поехме инициативата, за да направим Коледата на децата повод за усмивки и топлина и да им покажем, че на този свят има все още добри хора.

Едното от благотворителните събития, които Езикова гимназия организира е Коледен базар. На 23 декември всеки, който иска може да донесе домашно приготвено коледно ястие, сладкиш, пита или каквото желае. Учениците ще могат да ги купят и опитат.

Но какво ще бъде Коледа без картички с приятни пожелания? Можем да подарим малко радост на децата с няколко мили думи, просто, за да не забравят, че са специални. Направете картичка по ваша идея, надпишете я и я дайте на организаторите. Така ще сте по-богати с една детска усмивка.

След Коледа идва и Нова Година с празника Сурваки. Това, че дечицата от Малък Преславец си нямат никого, не значи, че не могат да бъдат част от ритуала сурвакане. Направете дрянова сурвакница, украсете я, както някога сте украсявали вашите, и я включете в базара.

Нека не забравяме за подаръците, те са любимата част от Коледа на децата. В чест на празника, организираме томбола, в която за късметлиите ще има награда. За участие се заплаща символична цена.

Всички събрани пари от събитията ще бъдат използвани за организиране на тържество за рожден ден на всяко от децата в дома. Поне веднъж да се почувстват най-важни на деня на своето рождение. Ръководството на Езикова гимназия вярва, че всички ще покажат щедрост, доброта и съпричастност към малчуганите. Нека им дадем частица радост в деня на Рождество. Нека покажем, че на Коледа стават чудеса!

Весела, IX б клас

КЛЮКАРКИТЕ

Имаме една страшна новина - вече ще научите най-новите и горещи като пици от нас - Лимонка Крушовска и Бананка Мандаринова.

Искаме да споделим видяното от нас предното междучасие и това е, че Наташка носи синя ... бумбашка.

А ето и нещо, което чухме от ученици, които не са от нашето училище:

- Брат, днес ме изпитаха по Биология.
- И на кво те изпита-

ха, бро?
- Ами на ДНК.
- И ти ко каза?
- Чи ДНК е Дом на културата.

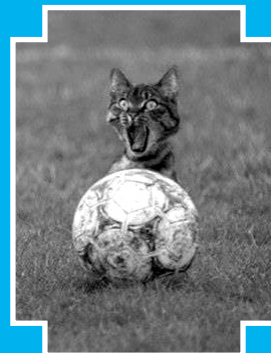
- Малиииии, мноо си прост, бро, ДНК значи доминанти на консуматорите, бе.

Да оставим другите ученици и да се върнем към нашите.

Ето и един разговор, който ни шокира, докато си чакахме реда на лафката:

Двама ученици разговарят:

Единият: Искам една целувка! Ама голяма!

Лафкаджийката: 27 стотинки.

Другият: Е, много скъпо за една целувка! Пък и вие не сте първа младост!

И, милички, помнете ние сме навсякъде!!!

♥♥♥ Лимонка и Бананка

ЕЛИТ

Над броя работиха: Десислава /главен редактор/;
Замества я: Александра /но не Раева/;
Репортери и журналисти: Радиана, Силвия, Ресмие, Вяра;
Фотограф: Гергана /но не певицата/ и Вероника;
Стажант-репортери: Кристина, Румина, Цонко, Весела
С нас работи: Ванушка Димитрова
За net контакти: p.yavorov@gmail.com, vanushka_dimitrova@abv.bg

